

ת"פ 24334/01/16 - מדור תביעות מס הכנסה תל אביב נגד ל.פ. רום 2002 עבודות בניה בע"מ, פנחס אזולאי

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

30 יוני 2016

ת"פ 24334-01-16 מדור תביעות מס
הכנסה תל אביב נ' ל.פ. רום 2002
עבודות בניה בע"מ ואח'
לפני כב' השופטת לימור מרגולין-יחידי

המאשימה	מדור תביעות מס הכנסה תל אביב
נגד	
הנאשמים	1. ל.פ. רום 2002 עבודות בניה בע"מ 2. פנחס אזולאי

נוכחים:

ב"כ המאשימה - מר מאור אברג'יל (מתמחה)

הנאשם בעצמו

[פרוטוקול הושמט]

הכרעת דין

בהתאם להודאת הנאשם, בשמו וכמייצג הנאשמת, אני מרשיעה את הנאשמים בעבירות הבאות:

אי הגשת דוח, עבירה על סעיף 216(4) לפקודת מס הכנסה [נוסח חדש], תשס"א - 1961 (להלן: "**פקודת מס"ה**") -
2 עבירות.

ניתנה והודעה היום כ"ד סיוון תשע"ו, 30/06/2016 במעמד הנוכחים.

לימור מרגולין-יחידי, שופטת

[פרוטוקול הושמט]

עמוד 1

גזר דין

הנאשמים הורשעו על יסוד הודאתם כמפורט בהכרעת הדין.

מדובר בחברה שעסקה בעת הרלוונטית בבניה. הנאשמים הורשעו בכך שבשנות המס 2013 ו- 2014 לא הוגשו דוחות החברה הנאשמת.

יצוין, כי בהתאמה לנטען על-ידי הנאשם, ניתן לראות כי מחזורי הפעילות נמוכים ואף הולכים ויורדים עד מאות בודדות של אלפי שקלים.

בא-כוח המאשימה ביקש לראות בכל עבירה אירוע עצמאי, טען למתחם של מאסר מותנה ועד 8 חודשים ולענישה כספית כמפורט בטיעונו.

הנאשם עמד על קשיו הכלכליים.

דומה שאין צורך להכביר מילים, אודות הערכים המוגנים הנפגעים בעבירות מסוג זה, אשר בביצוען משבש עבריון המס את שיטת הגביה, מונע פיקוח, גוזל כספים ופוגע באינטרס ציבורי חברתי של נשיאה שוויונית בנטל המס.

מדיניות הענישה היא מוחשית ועמדת המאשימה כפי שהתגבשה בעת האחרונה, לפיה מתחם הענישה נע ביחס לכל עבירה המהווה אירוע עצמאי, ממאסר מותנה ועד עונשי מאסר ממש כמפורט על ידה, היא סבירה ואאמצה.

בתיק שלפניי עיקר המחלוקת נוגעת לענישה הכספית. כידוע, מדובר בעבירות המבוצעות מטעמים של כדאיות כלכלית וככלל מצדיקות ענישה כלכלית שתעקר כדאיות זו. עם זאת, בית-המשפט חייב לכלול במתחם הקנס גם את שיקולי חוסר היכולת.

בתיק שלפניי חומרת המעשים מושפעת מן העובדה שמדובר בשני אירועים רצופים, שנה אחר שנה, אך לא ניתן להתעלם מן המחזוריים הנמוכים ואף נמוכים מאוד בשנה השניה.

לעניין הקושי הכלכלי - הוצהר על קושי, אם כי לא הוצגו כל אסמכתאות ביחס לקושי כלכלי מיוחד ולפיכך, לא נדרשת התחשבות מיוחדת המושפעת משאלת חוסר יכולת.

בנסיבות אלה, מתחם הקנס ביחס לכל אירוע נע מאלפי שקלים בודדים ועד 25,000 ₪, זאת לצד התחייבות ממשית להימנע מעבירה.

בבואי לגזור את הדין, אני לוקחת בחשבון את הנסיבות הבאות:

ראשית, הנאשמים הודו וחסכו זמן שיפוטי.

שנית, הנאשמים הביעו חרטה בהתנהגות, בדרך של הסרת מחדל מלאה ולכך חשיבות.

שלישית, לנאשם עבר פלילי לא רלוונטי.

רביעית, לקחתי בחשבון את הנסיבות האישיות-משפחתיות וכלכליות כמפורט על-ידי הנאשם בטיעונו.

סוף דבר: בהתאם לעמדת המאשימה, יש מקום לענישה בתחתית מתחמי הענישה ובחפיפה לא מבוטלת.

לאור האמור לעיל, אני גוזרת על הנאשמים את העונשים כדלקמן:

על הנאשמת שאינה פעילה קנס בסך 200 ₪, לתשלום עד יום 01.08.16.

על הנאשם:

1. מאסר על תנאי למשך 6 חודשים, לתקופה של 3 שנים והתנאי שהנאשם לא יעבור עבירות מס מסוג עוון.

2. קנס בסך 3,500 ₪, או 7 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב- 5 תשלומים חודשיים, שווים ורציפים, **כשהראשון בהם ביום 01.08.16.**

לא ישולם תשלום - תעמוד יתרת הקנס לפירעון.

3. הנאשם יחתום על התחייבות בסך 20,000 ₪, להימנע במשך שנתיים מהיום מביצוע עבירות מס מסוג עוון. **לא יחתום הנאשם, יאסר לתקופה של 30 ימים.**

זכות ערעור לביהמ"ש המחוזי בתוך 45 יום מהיום.

ניתן והודע היום כ"ד סיוון תשע"ו, 30/06/2016 במעמד הנוכחים.

לימור מרגולין-יחידי , שופטת

